

Замъкът на МОК = 1 франк

Николай КРЪСТЕВ

Лозана няма международно летище. Пристига се с полет до Женева или до Цюрих. После швейцарски влакове, точни като местни часовници, отвеждат до града край езерото Леман, известно повече като Женевското. Петте кръга са навсякъде. Още над входа на гарата лъщи надпис: „Лозана - олимпийска столица“.

Кротък град, кротки и богати хора. Ако някой кихне на улицата, е събитие

ако кихне два пъти - идват лекар и полицаи

А кварталът „Види“ е от най-тихите. Пътят към централата на МОК, разположена на 100 м от езерото, е осеян с бели знамена. И пак преплетените кръгове - те са навсякъде.

Заедно сме с Николай Георгиев - единствения българин, който е работил в МОК и продължава да работи въпреки 79-те си години. Във внушителната административна сграда на най-влиятелната спортна организация се трудят стотина души. Отвътре е облицована със снежнобял гръцки мрамор, дарен от правителството на южната ни съседка. Кабинетите са просторни, има 3-4 зали за заседания.

Столовата е малка, храната е с качеството на луксозен ресторант, а цените - повече от поносими. На стената има светещи табла, които отчитат оставащите дни до олимпиадите „Атина 2004“, „Торино 2006“ и „Пекин 2008“. Безалкохолните напитки, минералната вода и кафето са безплатни.

Топла връзка води към съседния замък - „Шато дьо Види“. Палатът е работното място

Изглед към „Шато дьо Види“ в Лозана откъм Женевското езеро. Замъкът днес е работно място на президента на МОК Жак Рох и на генералния секретар на организацията Франсоа Карар. Палатът е бил резиденция на Наполеон за едно денонощие през XVII век по време на първия му поход към Италия.

сто на президента на МОК Жак Рох и на генералния секретар Франсоа Карар. От 1968 г. общината на Лозана дава замък на МОК за символичен наем от 1 швейцарски франк годишно. До 1986-а, когато е открита основната част на административната сграда, това е мястото, където се е помещавал целият комитет. През 1998-а се прерязва лентата и на допълни-

телната пристройка към офисите на МОК. По олимпийските кулоари не може да се види полицаи или униформен пазач. Сноват само забързани хора от различни националности.

На около 3 км, в друг тих квартал - Уши, са Олимпийският музей и Олимпийският парк. Още 100 души работят там, където е и Учебният център на МОК. Мина-

ваш покрай фантастичен мраморен фонтан, по невяротно чисти алеи, които се вият между екзотична растителност и статуи на олимпийска тематика.

Малко преди входа на музея минаваш под летва, повдигната на 245 см - световния рекорд на кубинеца Сотомайор. Маркирано е и мястото, над което е прелетяла „най-високата“ дама в лека-

та атлетика (209 см) - Стефка Костадинова. „Идеята е моя - с половин уста признава Георгиев. - Това всъщност е и единствената „българска следа“ в постоянната експозиция на музея, през който минават средно по 200 000 души на година. Билетът за възрастни е 15 франка (11 евро), за децата - 8.

Веднага след входа вдига глава - над теб е килната лодката на легендарната осморка гребци на ГДР от средата на 70-те. Докато вървиш по вита стълба към първата зала, минаваш покрай стената на спонсорите - тук са изписани почти всички световни икономически гиганти, които в един или друг период са подпомагали МОК и игрите. 80% от разходите по построяването и издръжката на музея са покрити от спомоществатели.

Правиш няколко крачки и попадаш в култово хале. Пред мраморна стена са изложени оригиналите на

всички олимпийски флаки на игрите след 1936-а. Тогава в Берлин е първата модерна лятна олимпиада, на която е възстановен древният символ на състезанията - над стадиона лумва огън, запален в гръцката Олимпия и донесен с щафета.

Най-голямата мания обаче тепърва предстои. Гледаш и не вярваш на очите си - в специална ниша зад дебело стъкло са поставени спортните обувки, с които легендарният чернокож американец Джеси Оуенс печели 4 златни медала на олимпиадата „Берлин '36“. Той триумфира на 100 и 200 м, на скок дължина и в щафетата 4 по 100 м пред очите на фюрера.

„Дядото на маратонките“ има синьо-зелен цвят

направен е от кожа с дълги закривени пирони отдолу - предшественици на днешните шпайкове. Има и надпис - изработени от Ади Даслер. И уточнение, че 12 г. по-късно той основава фирмата „Адидас“.

Има и други незабравими шампионски екипи - обувките на Ласе Вирен, Емил Затопек, Пиетро Менае, Джим Хейнс, трикото на Наим Сюлейманоглу, кнките на Соня Хени. На специално табло са големите цветни снимки на действащите членове на МОК, сред тях и Иван Славков. Отделно вестествен ръст върху стъкла са проектирани образите на президентите на МОК.

Въздействието на музея е неповторимо, особено. Сред спортните реликви времето сякаш е спряло. И духът на олимпизма поне тук не е засегнат от комерсиализацията. Засега. ♦

Лозана - София

Четете от утре поредицата

Как едва не провалихме щафетата с олимпийския огън през 1972 година

Самаранч ходатайства пред Тато за българин

79-годишният Николай Георгиев продължава да ходи на работа за по ден-два седмично в Олимпийския музей в Лозана. Поточно е служител на Учебния център към музея. Изследва развитието на програмата на игрите, има публикувани от МОК над 40 труда за спортовете и дисциплините в олимпиадите.

Георгиев завършва Френския колеж в София през 1943 г. и записва право. Син е на генерал Ничо Георгиев, ексекутиран от Народния съд на 21 април 1945 г. В смутните години Георгиев все пак успява да се дипломира, бие се и е ранен на фронта.

Обявен за син на фашист, не може да работи по специалността, сменя много служби. През 1957 г. ген. Владимир Стойчев го взема в международния отдел на БОК. Заради ми-

Николай Георгиев пред централата на Международния олимпийски комитет в Лозана.

варя с маркиза насаме и на открито. „Бях убеден, че в хотела има подслушвателни устройства. Затова изчаках удобен момент и се оплаках, че властите ме репресират и не ме пускат зад граница. Той обеща да ме вземе на работа в МОК.“

Георгиев признава, че при идването си в БОК Иван Славков веднага му подава ръка и започва да му помага. „Признателен съм му за всичко, което направи за мен“, твърди той.

Самаранч праща всяка година писма за назначение в МОК, но МВР ги спира. През 1987-а Георгиев получава от Славков „петолъчката“ на Тодор Живков и от пощата се обажда на олимпийския шеф в Лозана. После Самаранч лично разговаря с Тато по телефона и след 20 дни Георгиев заминава за Лозана. ♦

Летва за скок на височина, фиксирана до световните рекорди на Стефка Костадинова (209 см) и Хавиер Сотомайор (245 см) посреща посетителите пред Олимпийския музей в Лозана.

АЖУР® - L За DOS и Windows® ИЗЦЯЛО СЪОБРАЗЕН С НСС

Счетоводство, склад, каса, ТРЗ, личен състав, хонорари
20% отстъпка при покупка на комплект АЖУР® - отекс

"БОНЕВ СОФТ ОДИТИНГ" ООД

ЦЕНТРАЛЕН ОФИС: София, (02) 951 51 80, 953 25 45, 953 25 81; тел./факс: 953 24 96
048/ 953 772, 088/ 215 101; www.bsoft.bg; e-mail: bsoft@einet.bg

Бургас	81 21 05	Габрово	2 52 47	Ловеч	4 80 57	Русе	22 56 97	Чепеларе	03051/ 33 02
Благоевград	2 48 20	Г. Оряховица	4 91 73	Монтана	2 04 75	Силистра	2 66 46	Ямбол	6 91 75
Варна	61 02 66	Казанлък	6 41 23	Плевен	80 30 82	Сливен	3 88 09		
В. Търново	60 03 68	Карлово	33 21	Пловдив	90 31 15	Ст. Загора	60 14 95		
Враца	6 07 96	Кърджали	2 25 59	Разград	3 22 12	Хасково	66 44 36		